

Εισηγητική Ομιλία στην εκδήλωση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα

19.12.16

Εισηγητική Ομιλία του σύντροφου Γιάννη Ελαφρού, εκ μέρους της Π.Ε., στην εκδήλωση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα - 16/12/2016 Οικονομικό Πανεπιστήμιο

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Ζούμε σε εποχή απίστευτων δυνατοτήτων και πρωτοφανέρωτων κινδύνων. Αμύθητου πλούτου και ασύλληπτης φτώχειας.

Που όλα αλλάζουν – για να μείνουν ίδια. Σε αυτή την εποχή πρέπει να ξαναορίσουμε τι είναι δυνατό και τι αδύνατο.

Θέλουν να μας πείσουν πως είναι πιο πιθανή η καταστροφή της γης από μετεωρίτη παρά η καταστροφή του καπιταλισμού. Πως είναι πιο εύκολο να γίνει ο διακτινισμός του ανθρώπου στο μέλλον από την απελευθέρωσή του από τα δεσμά του.

Σε αυτή την εποχή του διάχυτου φόβου, της ματαιωμένης ελπίδας που ανασαίνει με καλάμι, αλλά και μιας νέας συνείδησης που αναδύεται, το Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θέτει προς **συζήτηση και υλοποίηση πλέον** το ζήτημα **μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής για την κομμουνιστική απελευθέρωση** και ειδικότερα το θέμα για ένα **νέο κομμουνιστικό κόμμα** που θα την υπηρετεί.

Έχει γίνει αρκετή προεργασία, τώρα είναι η ώρα να καταπιαστούμε δημιουργικά και συγκεκριμένα με το ιστορικό αυτό καθήκον.

Γιατί τώρα; ρωτούν πολλοί. Εδώ δεν μπορεί να γίνει μια απεργία της προκοπής, εσείς βάζετε τέτοιους υψηλούς στόχους; Ναι, και γι' αυτό, **πρέπει τώρα** –

Γιατί στην πραγματικότητα έχουμε αργήσει πολύ – κι εδώ αναγνωρίζουμε και τη δική μας ευθύνη, σαν NAP.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που μας υποχρεώνουν και μας ωθούν σε αυτή την εκκίνηση. Ας δούμε ορισμένους:

Ο πρώτος, έχει να κάνει με τις εκρηκτικές αντιθέσεις και τις νέες δυνατότητες της εποχής μας: την ίδια ώρα που η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα βλέπουν πως ενώ υπάρχουν προωθημένες και πρωτοφανείς δυνατότητες για μια αξιοβίωτη ζωή, το κεφάλαιο επιβάλλει μια κοινωνική καταστροφή. Ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός της εποχής μας, βυθισμένος

εδώ και οκτώ χρόνια σε μια διεθνή δομική κρίση, με ιστορική σημασία, επιτίθεται στις εργατικές τάξεις και τους λαούς για να πετύχει μια συνολική αντιδραστική αναδόμηση, μετατρέποντας τους παραγωγούς του πλούτου σε σύγχρονους σκλάβους του 21^{ου} αιώνα.

Ο λαός μας έχει νιώσει στο πετσί του αυτή την επιδρομή, με τα αιματοβαμμένα μνημόνια, που υλοποιούν τα τελευταία χρόνια αστικές κυβερνήσεις, από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, το ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ, υπό την ταπεινωτική εποπτεία της σύγχρονης Ιερής Συμμαχίας Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΔΝΤ - κεφαλαίου.

Ηχούν ανατριχιαστικά τα κανόνια των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, πολέμων και ανταγωνισμών, ειδικά στην πολύπαθη περιοχή μας. Ταυτόχρονα, στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης ακόμα και η αστική δημοκρατία γίνεται πολυτέλεια και αδειάζει από περιεχόμενο, γίνεται κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός, απαγορεύεται στους λαούς ακόμα και να έχουν γνώμη για το μέλλον τους - όλη η εξουσία στις αγορές, στο ιερατείο των Βρυξελλών, στο Βερολίνο και στην Ουάσινγκτον, στις τράπεζες και στους μεγάλους ομίλους.

Δίνουν βαθιά αντιδραστική απάντηση, αλλά δεν ξεπερνούν την κρίση, η οποία γενικεύεται και βαθαίνει ως πολιτική, ιδεολογική, πολιτιστική - κρίση της αστικής πολιτικής, του νεοφιλελευθερισμού, της διεθνοποίησης του κεφαλαίου και της ΕΕ.

Που γεννά ακόμα πιο αντιδραστικές τάσεις: εθνικισμός, ρατσισμός, милитарισμός, φασισμός.

Μια ματιά μόνο στην κυβέρνηση Τραμπ στις ΗΠΑ, κυβέρνηση δισεκατομμυριούχων, στρατηγών - στην Ευρώπη της ακροδεξιάς,

κι έχεις μπροστά σου ανάγλυφα τη σύγχρονη δικτατορία του κεφαλαίου.

Η εποχή των τεράτων, που έγραφε ο Γκράμσι.

Κι όλα αυτά - για να τσακιστούν, να ακρωτηριαστούν, να στρεβλωθούν οι νέες δυνατότητες χειραφέτησης - που αποτελούν την υλική βάση του σύγχρονου κομμουνισμού.

Σε αυτή την εποχή **είναι επιτακτικά ζητούμενη μια συνολική εναλλακτική σε αυτό τον καπιταλισμό** που δεν μπορεί ακόμα να ξεπεράσει τη βαθιά του κρίση, που το καλύτερο που προβλέπει είναι μια καχεκτική, εύθραυστη και αντιδραστική ανάπτυξη με όρους εργασιακής ζούγκλας (π.χ. Πρόβλεψη ΟΟΣΑ για δεκαετίες στασιμότητας), που δεν μπορεί να βρει ένα θετικό όραμα, ειδικά για τη νέα γενιά που καλείται να ζήσει πολύ χειρότερα από τους γονείς της.

Συνολική εναλλακτική σε επίπεδο κοινωνικού συστήματος - κι αυτό είναι ο κομμουνισμός της εποχής μας. Στο έδαφος αυτής της πραγματικότητας, αποκτά αντικειμενικά νέα επικαιρότητα το δίλημμα κομμουνιστική απελευθέρωση ή καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Χωρίς αυτή τη συνολική στρατηγική απάντηση κάθε απόπειρα αντίστασης θα μοιάζει μισή και εύθραυστη.

Ο δεύτερος λόγος προκύπτει από την εμπειρία της ταξικής πάλης των τελευταίων χρόνων, στη χώρα μας ιδιαίτερα στην μεγάλη εργατική λαϊκή πάλη ενάντια στην επίθεση της μνημονιακής καπιταλιστικής ανασυγκρότησης. Αλλά κι ευρύτερα σε διεθνή κλίμακα, από τους εργατικούς αγώνες και τα Occupy μέχρι τα λατινοαμερικανικά πειράματα, στους δρόμους και τις κυβερνήσεις. Ζούμε αναμφίβολα την υποχώρηση αυτού του μεγάλου κύματος, που δεν το περιφρονούμε και πρέπει να μελετηθεί, που ανέδειξε **τόσο το αδύνατο μιας φιλολαϊκής μετάλλαξης του συστήματος και την αδυναμία των μεσοβέζικων βελτιωτικών απαντήσεων**, αποκαλύπτοντας πως η καπιταλιστική βαρβαρότητα που βιώνουμε δεν είναι απλώς μια πολιτική ή ένας τρόπος διαχείρισης

(π.χ. λιτότητα) **αλλά η ουσία του σύγχρονου καπιταλισμού.**

Ταυτόχρονα, σε αυτές τις συνθήκες της μεγάλης όξυνσης της ταξικής πάλης **καταγράφηκε με δραματικό τρόπο το έλλειμμα μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής τάσης, γεγονός που οφείλεται στην απουσία μιας σύγχρονης κομμουνιστικής στρατηγικής, ενός διεθνούς ανατρεπτικού κομμουνιστικού κινήματος της εποχής μας, που θα μπορεί να παίξει το ρόλο του ανατρεπτικού πυροκροτητή και επαναστατικού GPS, πέρα από το ρεφορμισμό και την αναπαλαίωση των ηττημένων στρατηγικών και τακτικών του 20^{ού} αιώνα.**

Η έλλειψη αυτή του κομμουνιστικού στρατηγικού GPS φάνηκε χαρακτηριστικά όταν λαχάνιαζε η τακτική, πολιορκημένη από τις αυταπάτες, από την πίεση για τις άμεσες λύσεις, για τα πατριωτικά αντιμνημονιακά μέτωπα παραγωγικής ανασυγκρότησης, για παναριστερές ενότητες χωρίς το αναγκαίο πλαίσιο, αρχές και προοπτική, από το πιάσε το τώρα κι άσε το μέλλον για την ώρα του, τελικά οι εργαζόμενοι έχασαν και το τώρα και το μέλλον - προς το παρόν όμως.

Γιατί, οι κινηματικές εκρήξεις, διεκδικητικές ή και εξεγερτικές, με μια διαλεκτική πλημμυρίδας και άμπωτης, αμβλύνονται αλλά και αναζωογονούνται. **Θα ξανάρθουν**, γιατί έχει εμφανιστεί ένα μικρό αλλά ορατό πλέον ρεύμα της ανατρεπτικής πράξης και αναζήτησης. Το καινούργιο στοιχείο σε αυτό δεν είναι η ηγεμόνευσή του από την αστική πολιτική (προϋπάρχουσα εξάλλου), αλλά η τάση του, όχι χωρίς παλινωδίες, να την υπερβεί.

Σε αυτό μέσα το ρεύμα θα προετοιμάσουμε την επόμενη μεγάλη αντεπίθεση.

Τρίτο, ειδικά στην Ελλάδα, οι μέχρι τώρα προσπάθειες του εργατικού και λαϊκού κινήματος να σταματήσει τον οδοστρωτήρα των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων και να βελτιώσει την κατάσταση του λαού προσέκρουσαν στα τείχη της φυλακής των μνημονίων, της ΕΕ και του καπιταλιστικού μονοδρόμου. Στο πλαίσιο αυτό, γίνεται πλέον ευρύτερα κατανοητό ότι ακόμη και η πιο «μικρή» αναμέτρηση για τα «άμεσα προβλήματα», γενικεύεται, αποκτά χαρακτήρα συνολικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση, την ΕΕ, το κεφάλαιο·

Η εξέλιξη αυτή διαμορφώνει δύο τάσεις. Από τη μια απογοήτευσης σε αρκετούς αγωνιστές, που συνειδητοποιούν πόσο αδύναμη είναι σήμερα η εργατική πλευρά. Από την άλλη οδηγεί ένα μειοψηφικό για την ώρα τμήμα πιο κοντά, πιο γόνιμα και με βάση τις εμπειρίες του στην αναζήτηση πιο ολοκληρωμένων απαντήσεων, μιας αντικαπιταλιστικής επαναστατικής τακτικής και κομμουνιστικής στρατηγικής

Αυτό το δυναμικό είναι πολύτιμο για την ανασυγκρότηση της κομμουνιστικής πρωτοπορίας.

Ο τέταρτος λόγος αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ και την λεγόμενη κυβέρνηση της Αριστεράς.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ όχι μόνο συνεχίζει, αλλά κλιμακώνει τη μνημονιακή επίθεση, με πιο επικίνδυνο τρόπο, όπως τώρα με το επίδομα στους συνταξιούχους για να περάσει το μνημόνιο διαρκείας και τα αιματοβαμμένα πλεονάσματα για πολλά χρόνια. **Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει περάσει οριστικά στο αστικό στρατόπεδο και είναι πολλές φορές πιο επικίνδυνη:** γιατί προσπαθεί να περάσει την αντιδραστική πολιτική ως δήθεν φιλολαϊκή. Γιατί καλλιεργεί την λογική πως δεν υπάρχει άλλη λύση, πως το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να βάλουμε κλιματιστικό στην κόλαση του μνημονίου, της ΕΕ της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Πως Αριστερά είναι η διεκδίκηση του μικρότερου κακού, η διαχείριση του καπιταλισμού με λογική φτωχοκομείου. Γιατί δυσφημεί τους αγώνες, το χθες, το σήμερα και το αύριο της Αριστεράς. Γιατί ξεπλένει τους παλιούς μνημονιακούς που ο λαός μας τιμώρησε. Γιατί δίνει το περιθώριο στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και στα ακροδεξιά και φασιστικά κατακάθια να ξαναβγούν από τις τρύπες τους.

Χρειάζεται να σκεφτούμε για τις βαθύτερες αιτίες αυτής της πορείας, που αφορούν σε αντιλήψεις οι οποίες σφράγισαν την θεωρητική και πολιτική αντίληψη της ευρύτερης ελληνικής ρεφορμιστικής και διαχειριστικής Αριστεράς. Η ενσωμάτωση στη στρατηγική της ΕΕ και του ευρωπαϊσμού - κοσμοπολιτισμού, η λογική της αταξικής οικονομικής ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης, που είναι προς όφελος δήθεν και της αστικής τάξης και των εργαζομένων, ο μεταρρυθμισμός - κοινοβουλευτισμός - κυβερνητισμός, η άρνηση της ανατροπής του καπιταλισμού και της επαναστατικής τομής.

Απ' αυτή τη μνημονιακή και ΝΑΤΟϊκή «αριστερά» στα λόγια, αλλά και από κάθε παραλλαγή του ΣΥΡΙΖΑϊκού δρόμου προς τον καπιταλισμό πρέπει να βρεθούμε απέναντι - να φορέσουμε τα καινούργια ρούχα της εργατικής πολιτικής, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και του κομμουνισμού της εποχής μας

Κι επειδή θέλουμε να πάμε για μεγάλο ταξίδι δεν ξεκινάμε με χιλιοπαλωμένες σημαίες - με την αναπαλαίωση του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, που δυσφήμησε και δυσφημεί ακόμα δυστυχώς το κομμουνιστικό κίνημα σε όλο τον κόσμο, και του κομμουνιστικού ρεφορμισμού (αλλά ΚΚΕ) ή την ανανέωση της αναρχικής ουτοπίας (να αλλάξουμε την κοινωνία χωρίς να πάρουμε την εξουσία),

Μιλάμε για επαναθεμελίωση του κομμουνιστικού κινήματος και δημιουργική ανάπτυξη της επαναστατικής θεωρίας, του μαρξισμού

Όλα αυτά συμπυκνώνονται στην ανάγκη μιας τομής και μιας επανεκκίνησης, ενός στρατηγικού επανεξοπλισμού, που είναι αναγκαίος για να δώσουμε νικηφόρα τις μάχες που έχουμε μπροστά μας - για ΝΑ ΠΑΜΕ ΑΛΛΙΩΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Μήπως όμως αυτή η κομμουνιστική πρόταση είναι ένα πέταμα της μπάλας στην εξέδρα, μια φυγή από τα άμεσα, τρέχοντα, επιτακτικά, πολιτικά και κινηματικά καθήκοντα;

Ή πάλι μια διαδικασία θεωρητικού εργαστηρίου, ενός work shop, που θα μαζευτούν οι φωστήρες μακριά από την τάξη κλπ; **Τη θεωρητική δουλειά κι επεξεργασία, το διάλογο και την αναζήτηση, την έχουμε ανάγκη πιο πολύ από ποτέ, για να απλώσει με μαχόμενους μαρξιστές διανοούμενους και με το ανέβασμα του συλλογικού διανοούμενου της οργάνωσης και των οργάνων της εργατικής πολιτικής σε ανώτερο επίπεδο.** Γι' αυτό καλωσορίζουμε και αναγνωρίζουμε ήδη τη συμβολή του περιοδικού **Τετράδια Μαρξισμού για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** και άλλων προσπαθειών.

Αλλά μιλάμε για μια μάχιμη διαδικασία μέσα σε όλες τις μάχες, μέσα στους αγώνες και τις αγωνίες των εργαζομένων, των νέων κλπ.

Γιατί για μας **ο κομμουνισμός δεν είναι κάποια ουτοπία για να τη συζητάμε τις νυχτιές,**

Αναφερόμαστε στην κομμουνιστική απελευθέρωση ως περίγραμμα μιας κοινωνίας χειραφετητικής και χειραφετημένης, ως κατευθυντήριο φάρο που φωτίζει τους σκοπούς της καθημερινής δράσης, το δρόμο και τα μέσα για την επίτευξή τους.

Ως καθημερινή δράση για τις ανάγκες των εργαζομένων και των νέων, για την αλλαγή των συσχετισμών, για την απόκρουση-ανατροπή των αστικών επιθέσεων, ως νεύρο αυτής της καθημερινής δράσης, ως «κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων».

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Γιατί μιλάμε για πρόγραμμα και όχι μόνο για κόμμα;

Γιατί προκύπτει ανάγκη κόμματος επειδή υπάρχει ανάγκη σύγχρονου κομμουνισμού (ως σκοπός/προοπτική, δρόμος/τακτική, μέσα/υποκείμενο) και όχι κυρίως ως οργανωτική απάντηση.

Γιατί το κόμμα δεν είναι φάρμακο δια πάσα νόσο, μια μαγική λέξη που μας επαναφέρει σε μια προηγούμενη ηρωική και ιστορική περίοδο του κομμουνιστικού κινήματος, απαλλαγμένη δήθεν από τραγωδίες. Δεν αναζητούμε μια αναπαλαίωση του παλιού κομμουνιστικού κινήματος, ακόμα και στις πιο επαναστατικές εκδοχές του, τις οποίες θεωρούμε μέρος της ιστορίας μας, της κληρονομιάς μας, της συνολικής εμπειρίας της εργατικής τάξης, τις μελετούμε και προσπαθούμε να τις καταλάβουμε βαθιά και να τις υπερβούμε επαναστατικά, όχι να τις αντιγράψουμε.

Ένα νέο κόμμα δεν πάει χωρίς ένα σύγχρονο προγραμματικό, θεωρητικό και πολιτιστικό περιεχόμενο, χωρίς ένα αξιόμαχο τμήμα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων.

Γιατί για μας το κόμμα δεν είναι ένας Μεσσίας, όπως άλλα ρεύματα θεωρούν α priori το πιο πλατύ μέτωπο σωτηρία. Την κομματική συγκρότηση πρέπει να την δούμε ως μια ουσιαστική πλευρά της αναβάθμισης συνολικά του επαναστατικού υποκειμένου, δηλαδή της «αγίας τριάδας», κόμμα - μέτωπο - κίνημα/μαζική αντικαπιταλιστική πάλη και τελικά βέβαια εργατική τάξη.

Γιατί η σύγχρονη εργατική τάξη αποτελεί τον κοινωνικό «πρωταγωνιστή» της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Γιατί «η απελευθέρωση των εργατών ή θα είναι έργο των εργατών ή δεν θα υπάρξει».

Γιατί τελικά δεν «κάνουν» οι πρωτοπορίες την επανάσταση, δεν «παίρνουν» την εξουσία εξ ονόματος της εργατικής τάξης. Αντιθέτως, επαληθεύουν τον πρωτοπόρο ρόλο τους όταν η δράση τους κατατείνει στο να περνά η άσκηση της εργατικής πολιτικής στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων.

Όμως αυτή η σωστή, κατά τη γνώμη μας προσέγγιση, δεν πρέπει να μας κρύψει το πιο επείγον, το πιο πρωταρχικό σήμερα. **Το κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης είναι ο πρωταρχικός κρίκος για να αναπτυχθεί σε ανώτερο επίπεδο τόσο το ταξικά αναγεννημένο εργατικό λαϊκό κίνημα και το πολιτικό μέτωπο - πόλο των αντικαπιταλιστικών επαναστατικών δυνάμεων της Αριστεράς.**

Ένα ανώτερο βήμα συγκρότησης και παρέμβασης των κομμουνιστικών δυνάμεων θα συμβάλλει στην αναβάθμιση της δράσης της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, στην ενίσχυση και διεύρυνσή της, σε μια πιο προωθημένη και αποτελεσματική βάση μετωπικής της συσπείρωσης, στη δημιουργική υπέρβαση των αντιφάσεων της, πέρα από αποτυχημένες απαντήσεις του παρελθόντος.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η υπόθεση του σύγχρονου φορέα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης δεν περιορίζεται στις δυνάμεις και στους φίλους του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, ούτε μπορεί αυτή η ιστορική αναγκαιότητα να καλυφθεί αποκλειστικά από το NAP, παρά τη συνεισφορά του όλα αυτά τα χρόνια. Ο στόχος της συμβολής και υπέρβασης του NAP σε μια ανώτερη κομμουνιστική οργάνωση είναι και η δική μας έμπρακτη αυτοκριτική για τις ανεπάρκειές μας, αλλά και η ειλικρινή μας διάθεση να συμβάλλουμε στην ανάγκη των καιρών.

Υπάρχει ένα ευρύ φάσμα κομμουνιστών οργανωμένων ή μη που έχουν ενδιαφέρον για ένα νέο κόμμα στο οποίο να αναγνωρίζουν:

- το ρεαλισμό και την αναγκαιότητα του άλματος της επανάστασης κι όχι την αυταπάτη σταδιακών

μεταρρυθμίσεων, εξελικτικών βημάτων, ή κυβερνητικών λύσεων που δήθεν οδηγούν από την καπιταλιστική κόλαση στο σοσιαλιστικό παράδεισο, ενώ στην πράξη καταλήγουν στο συμβιβασμό με την υπάρχουσα πραγματικότητα·

- Τη θεμελιωμένη αναφορά στον επαναστατικό μαρξισμό και τη δημιουργική ανάπτυξή του.
- Σύγχρονες επεξεργασίες για τον καπιταλισμό της εποχής μας, που χαρακτηρίζεται από ποιοτικές μεταβολές.
- Την προσέγγιση της ιστορίας, με υπέρβαση πολιτικών, θεωρητικών και οργανωτικών πρακτικών που αντίκεινται στην έννοια της κομμουνιστικής χειραφέτησης αλλά και μοντέλων «υπαρκτού» σοσιαλισμού που την τραυματίζουν.
- Την επικέντρωση στα χαρακτηριστικά και στις χειραφετητικές δυνατότητες της σύγχρονης εργατικής τάξης. Την επιδίωξη κατάκτησης εργατικής σύνθεσης, χαρακτήρα και πολιτισμού από το νέο κόμμα.
- Την επεξεργασία επαναστατικής κομμουνιστικής τακτικής και στρατηγικής για την αναμέτρηση με την αστική επίθεση, την ανεξαρτησία της εργατικής πολιτικής, την ταξική αναγέννηση του εργατικού κινήματος, την οικοδόμηση αντικαπιταλιστικής εργατικής μετωπικής πολιτικής στο κίνημα και συνολικά πολιτικά.
- Την εργατική δημοκρατία ως βάση συγκρότησης, την ενότητα θέλησης στο μέγιστο δυνατό βαθμό ως αποτέλεσμα αλλά και εφιαλτήριο ισχυρής ιδεολογικής συγκρότησης, ανώτερης συστράτευσης και κοινών κριτηρίων βασισμένων σε πραγματικό και βαθύ διάλογο μέσα στο κόμμα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Πως προτείνουμε να προχωρήσουμε:

Ως **NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** συμβάλλουμε σε αυτήν την προσπάθεια με:

- Στο προγραμματικό περιεχόμενο **με την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης**, την οποία θέτουμε σε συζήτηση σε όλο το δυναμικό που ενδιαφέρεται σε διάλογο και θα θέλαμε συγκεκριμένες, γενικές ή επιμέρους τοποθετήσεις και παρατηρήσεις.

- με την προώθηση διαδικασιών βάσης αλλά και κεντρικών .

- με την ανάδειξη σε κεντρικού θέματος στο 4ο συνέδριό μας (όπως και στο 4ο συνέδριο της νΚΑ), στο οποίο επιθυμούμε με ουσιαστικό τρόπο να συμβάλλει αυτό το ευρύτερο δυναμικό.

- με τη μαχητική συνεισφορά των μελών του NAP και της νΚΑ, των εργατικών - κοινωνικών μας κατακτήσεων, του πανελλαδικού οργανωτικού μας ιστού.

Πως προχωράμε συνολικά;

- **είναι ελπιδοφόρα η εμπειρία από τη δημιουργία πρωτοβουλίας για το πρόγραμμα και το κόμμα στις Δυτικές Συνοικίες της Αθήνας. Αντίστοιχα πρέπει να προχωρήσουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερες γειτονιές και πόλεις, κλάδους και χώρους σπουδών.** Οι «πρωτοβουλίες» αυτές οργανώνουν την εσωτερική συζήτηση αλλά και δημόσιες παρεμβάσεις για θέματα που αφορούν τα πολιτικά μέτωπα, την εργατική δουλειά, τη θεωρία, την αποτίμηση του κομμουνιστικού κινήματος και των επαναστατικών αποπειρών, τις αρχές συγκρότησης ενός σύγχρονου κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης και την πορεία προς αυτό. Στην ουσία είναι εργαζόμενα σώματα επεξεργασίας και συμβολής, κινητοποιούν ευρύτερο κόσμο, σπάνε τη λογική της ανάθεσης στις οργανώσεις και στους επαίοντες.

- μαζί με την ανάπτυξη τέτοιων πρωτοβουλιών βάσης μπορεί να προχωρήσει σε μια πορεία η **δημιουργία μιας κεντρικής συντονιστικής επιτροπής για την οργάνωση του διαλόγου και**

την ανάπτυξη όλης της διαδικασίας, με συμμετοχή οργανωμένων και ανένταχτων.

- Θα μπορούσε καταρχήν να μπει ένας στόχος για **πρώτη πανελλαδική συνάντηση των «πρωτοβουλιών» και όλου του κόσμου που εμπλέκεται στη διαδικασία τον Οκτώβρη του 2017** (και για συμβολικούς λόγους), όπου θα αποφασιστούν τα επόμενα βήματα.

2017 - 100 χρόνια από την μεγάλη προλεταριακή επανάσταση του Οκτώβρη:

Οκτωβριανή επανάσταση, η κορυφαία κατάκτηση του εργατικού πολιτισμού, αιώνια τιμή στο ρεύμα των μπολσεβίκων για το άλμα στον ουρανό.

Απέδειξε πως η εργατική τάξη μπορεί να νικήσει και πάρει την εξουσία και να εκκινήσει πρωτοφανέρωτους μεγάλους κοινωνικούς μετασχηματισμούς προς τον κομμουνισμό.

Ανέδειξε όμως μέσα από την ήττα και αναστροφή του επαναστατικού κύματος, **μέσα από τη διπλή εμπειρία της νίκης και της ήττας του Οκτώβρη την ανάγκη της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης**, ειδικά στην εποχή μας την κατεξοχήν εργατική εποχή.

Σήμερα προχωράμε σε μια τομή, που πάει πιο βαθιά από το 1989 – γιατί τότε είπαμε το όχι στην υποταγή και στην ενσωμάτωση του κομμουνιστικού κινήματος και σηκώσαμε ψηλά την κόκκινη σημαία του κομμουνισμού. Τώρα πρέπει να δώσουμε στέρεο θετικό περιεχόμενο και επαναστατικό όραμα, και κυρίως να βρούμε τους δρόμους να περάσει η κόκκινη σημαία της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στα χέρια χιλιάδων και χιλιάδων εργατών, εργαζόμενων και νέων.

Επιτρέψτε μου να κλείσω με ένα απόσπασμα του Μαρξ από το έργο του η 18^η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη, που φωτίζει και τις δικές μας προσπάθειες:

Οι προλεταριακές επαναστάσεις κάνουν αδιάκοπη κριτική στον ίδιο τους τον εαυτό, διακόπτουν κάθε τόσο την ίδια τους την πορεία, ξαναγυρίζουν σ' εκείνο που φαίνεται ότι έχει πραγματοποιηθεί για να το ξαναρχίσουν από την αρχή, περιγελάνε με ωμή ακρίβεια τις μισοτελειωμένες δουλειές, τις αδυναμίες και τις ελλειψότητες των πρώτων τους προσπαθειών, φαίνονται να ξαπλώνουν κάτω τον αντίπαλό τους μόνο και μόνο για να του δώσουν την ευκαιρία να αντλήσει καινούργιες δυνάμεις από τη γη και να ορθωθεί πάλι πιο γιγάντιος μπροστά τους, οπισθοχωρούν συνεχώς μπροστά στην ακαθόριστη απεραντοσύνη των σκοπών τους, ώσπου να δημιουργηθεί η κατάσταση η οποία κάνει αδύνατο κάθε πισωγύρισμα και όπου οι ίδιες οι περιστάσεις φωνάζουν: **Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα.**

Γιάννης Ελαφρός, μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

[Tweet](#)
